

Talepapir

Arrangement: Besvarelse af samrådssp. U- V (alm. del) UUI
Hvornår: 1. oktober 2020 kl.10

**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

DET TALTE ORD GÆLDER

Tekst:

- Jeg er netop vendt tilbage fra min forældreorlov, og jeg har derfor ikke som boligministeren og justitsministeren selv haft lejlighed til at besøge Motalavej i Korsør. Jeg ved, at begge vil fortælle mere om deres oplevelser fra besøget.
- Men jeg kan forstå, at to familier har skabt massiv utryghed for de andre beboere og jeg har fuld forståelse for, at både kommunen, boligforeningen og det øvrige lokalsamfund har fået nok.
- En udvikling, som den vi ser udspille sig på Motalavej, udfordrer sammenhængskraften i et samfund som det danske. Et samfund, der bygger på en forudsætning om, at man bidrager til fællesskabet og bekender sig til grundlæggende frihedsrettigheder og demokratiske spilleregler.

23. september 2020

Sags nr. 2020 - 16603
Akt-id 1385225

- Og det vil og skal vi som samfund ikke finde os i. Det må vi sige klart fra over for.
- Det går ikke, at man vælger Danmark til som land, men ikke som samfund.
- Hvis vi ikke lykkes med at forbedre integrationen, risikerer vi en udvikling i retning af flere parallel-samfund, som understøttes af religiøse autoriteter, kriminalitet og negativ social kontrol.
- Hvor man forsøger at gennemføre eller gennemtvinge normer og værdisæt, som er meget, meget langt væk fra det, som skal være kendetegnet ved et frit og demokratisk samfund som det danske.
- Sådan en skæv udvikling ser vi desværre flere tendenser til rundt i landet.
- Det skyldes i mine øjne især, at Danmark i flere årtier har modtaget for mange indvandrere fra visse ikke-vestlige lande i navnlig Mellemøsten og Nordafrika, som desværre ikke har taget det danske

fællesskab til sig. Og som heller ikke har taget værdier om demokrati, frihed og ligestilling til sig.

- Hvis vi giver efter for den tilgang til livet i Danmark, er vi med til at skabe en forestilling om, at man ikke behøver at respektere de helt grundlæggende fælles spilleregler i landet om f.eks. lighed mellem kønnene og individuel frihed.
- Jeg kan forstå, at der er en stærk formodning om, at eskaleringen af konflikten på Motalavej er opstået, da et medlem af den ene familie blev kæreste med et medlem af den anden familie. Det brød især den ene familie sig angiveligt ikke om. Og det kan have ført til flere sammenstød mellem familierne.
- Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke kender de konkrete omstændigheder i alt det der foregår på Motalavej.
- Jeg vil derfor blot tage udgangspunkt i det generelle problem med negativ social kontrol. Det kan handle om unge mennesker, der ikke selv kan bestemme over deres liv eller vælge, hvem de vil væ-

re kæreste med. Og som risikerer trusler og vold eller det, der er værre, hvis de insisterer på at tage kampen op for den personlige frihed.

- Det hører ingen steder hjemme i Danmark i det 21. århundrede.
- At man ønsker at fratage unge mennesker deres ret til selv at træffe de dybt personlige og helt afgørende valg på deres vej i livet, som det jo netop *er*, når det handler om at vælge, hvem man vil dele sin kærlighed og sit liv med, det er for mig at se et fuldstændigt uacceptabelt udtryk for negativ social kontrol.
- Og jeg kan også pege på tvangsægteskaber, voldelig afstraffelse, pres for at gå med tørklæde, genopdragelsesrejser og forbud mod at gå til fritidsaktiviteter som andre eksempler på fuldstændig uacceptabel adfærd.
- I en god debat i Folketingssalen for et stykke tid siden om integrationspolitikken blev det sagt, at det kun tager ca. 10 minutter at blive integreret. Altså

at tage beslutningen om, at sige til sig selv: ”Ja, jeg ønsker at blive en del af dette land”.

- Jeg vender ofte tilbage til det. Fordi jeg synes, det er en så rigtig og vigtig pointe. Jeg er naturligvis helt med på, at det tager lidt længere tid end 10 minutter at få lært det danske sprog og få en ny tilværelse op at stå i et nyt land.
- Men man skal tage imod den udstrakte hånd fra det danske samfund, når man kommer hertil. Man skal tage ansvar for egen integration og tilegner sig danske værdier. Og det begynder med den simple beslutning.
- Dér hvor beslutningen om at være en del af fællesskabet så med al tydelighed *ikke* er blevet taget, bliver vi nødt til at lægge berøringsangsten væk og sikre, at myndighederne har de rette redskaber til at få fat om problemerne.
- Vi har i flere sammenhænge grebet ind med lovgivning – som da vi stemte for aftalerne, som skal modvirke parallelsamfund, der bl.a. skal give bedre

fordeling af børn fra udsatte boligområder i dagsinstitutionerne. Boligministeren vil komme nærmere ind på parallelsamfundsaftalerne senere.

- Og senere på året fremsætter regeringen et lovforslag, som forbyder religiøse vielser af mindreårige og skærper straffen for dem, der fastholder nogen i ægteskaber mod deres vilje.
- Men jeg vil også være meget klar omkring, at de tiltag, der *er* taget, og som regeringen fremadrettet *vil* tage – de løser ikke alle problemer.
- Det er en samfundsindsats, der aldrig slutter, når det handler om at insistere på vores demokratiske frihedsværdier. Vi skal og vil sørge for, at *den* gode indsats er stærk, og at den fortsætter.
- Regeringen er derfor også parat til at se på, hvor der kan gøres endnu mere.
- Boligministeren og justitsministeren er allerede i gang med at undersøge, hvad problemerne på Mo-

talavej nærmere består i – og komme med bud på løsninger.

- I den forbindelse vil jeg gerne give ordet videre til boligministeren.
- Tak for ordet.